

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Libellus Sodalitatis: Hoc Est: Christianarum Institutionum Libri quinque

Coster, Franciscus

Antverpiæ, 1587

5 De tentationibus in hora mortis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46553](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46553)

tit decorē, & præter laceram chartā nihil relinquit: Sic homo diuitiis, honoribus, potentiaq̄. ornatus, est admirationi: mortuus præter ossa nihil habet. Exemplum in Iezabel, quæ stibio pingens oculos, de fenestra præcipitata, à canibus discerpta, ex solis manuum pedumq̄. extremitatibus agnosci potuit. Ossa mortuorum eo consilio relinquuntur, vt quo pulchritudo decorq̄. omnis humanus euadat, oculis ipsi adhuc viuentes, vsurpemus.

Alias multas similitudines pponit Scriptura, nauis transeūtis, auis volātis, sagittæ emissæ, &c. quorū omniū celerrimè prætereuntiu, nullū cernitur vestigiū: vt & velocè vitæ trāsitu, & incertū facilemq̄. terminū, & post mortē aternā obliuionē intelligamus: voluit quippe Deus, breuē esse cursum vitæ nostræ, tū ne, sicut antiquissimi illi, qui ad nongentesimū annū vitā perduxerūt, peccata cumulemus peccatis, grauioraq̄. supplicia promereamur: tum ne diutius istius vitæ incōmodis miseriisque conflictemur; tū vt citius ad se veniamus, cuius deliciae sunt, esse cum filiis hominum.

Sap. 5.

Prou. 8.

CAPVT V.

DE TENTATIONIBVS IN
hora mortis.

SI vnquā toto vitæ decusu, certè in mortis hora dæmon omnes suas vires profundit, vt in vltimo illo certamine, in quo summa victoriæ sita est, hominē vi morbi debilitatū, & pristino animi vigore destitutū, vincat.

cat.

cat. Magnitudo huius conflictus vel ex eo intelligi potest, quod opus fuerit peculiari Sacramēto extremæ Vñctionis, ad miserū infirmumq. hominē fulciendū, & corroborādum. Longē tunc aliter homo affectus est, præsertim peccator, atq. se fore putabat, dū sanus esset. Nam qui viribus integris confessionem in hoc vltimū tempus reiecerunt, ferè non possunt in animū inducere, vt tūc de peccatis cogitent, quod enīn molestū fuerat sanis, id maiore, parit molestiā morituris. Itaq. neque libet in cælū oculos ferre, Deumq. precari, neque de peccatis dolere, neq. ea quæ salute animæ sunt, audire. Quia tali animaduersione percutitur peccator, vt moriēs obliuiscatur sui, qui, dū viueret, oblitus est Dei. Nōne Nabal durus inftar lapidis vita discessit? accedit acerbitas dolorū, quibus mens & ratio ferè conuellantur: desideriu vitæ medicorū solatia quaerit; occupationes externæ, quibus animus affuevit, in bonorū temporalium dispēsatione, dissipant mentē & cogitationes, nec paritū miserū hominem quicquā de rebus ad salutem animæ pertinentibus loqui, vel cognoscere. Si cognoscat ex medicis nullā viuendi spem restare, visā peccatorū multitudine, & grauitate, difficultateq. respiscendi, quā obicit dæmon; primū quidē concutitur homo peccator incredibili terrore: deinde verò non capiet diuinæ misericordiæ abyssum, cum proditore Iuda salutem desperat: Alij nimia fiducia pereunt, vel ex hæretica opinione de sola fide,

*August.
Ser. 3. de
Innocen-
tibus.*

2. Reg. 25.

Matt. 27

Acto. 1.

vel ex bonis operibus, quæ fortè ediderunt, concepta: alios infidelitate perdit mille artifex, cum scrupulos, & dubitationē, de iis, quæ religio Christiana credenda proponit, iniicit: alios spe cōualescēdi: alios aliis rationib⁹, pro ut negotiū facilius à se confici posse, dispicit.

CAPVT VI.

DE HIS QUAE POST
mortem accidunt.

QVAE accidunt corpori post discessum animæ, palā sunt ante omniū oculos; iacet cadauer inanime, sine sensu, deforme, horribileq. aspectu; conditum in terra, paulatim fæore vermibusque dissoluitur, & post dies nō ita multos, in cineres redactū, nihil præter ossa restat, quæ si videas, quis qualisq. fuerit, diues an pauper, nobilis an rusticus, rex an opilio, non agnoscas.

De anima quid agatur, nihil certi habemus, quædā tamen generatim, vel naturali lumine, vel fide nouimus, quæ possunt homini terrenis rebus immerso maximo esse terrori. Primò, scimus animā vna cū corpore non extinguī, sed eandē illam animā corpore solutam viuere, intelligere, cognoscere, quæ paulò antè ad miniculo sensuū res cognoscebat. Non enim est alia anima extra corpus, & alia in corpore, sed alio modo. Secundò, hanc animā quæ paulò antè multitudine ministrorū, & amicorum sti para fuerat, nūc proficisci solā in regionem ignotā, vbi aliæ sunt leges, alij ciues, alij mo-

M res,